

व्याकरणपरिचयः

—

कृदन्ताः

नीलेश बोडस

neelesh.bodas@gmail.com

6-Aug-2016

Recording [here](#) and [here](#)

वन्दनम्

येनाक्षरसमाम्नायम् अधिगम्य महेश्वरात्
कृत्स्नं व्याकरणं प्रोक्तं तस्मै पाणिनये नमः ॥
वाक्यकारं वररुचिम् भाष्यकारं पतञ्जलिम्
पाणिनिं सूत्रकारञ्च प्रणतोऽस्मि मुनित्रयम् ॥

शब्दपरिचयः

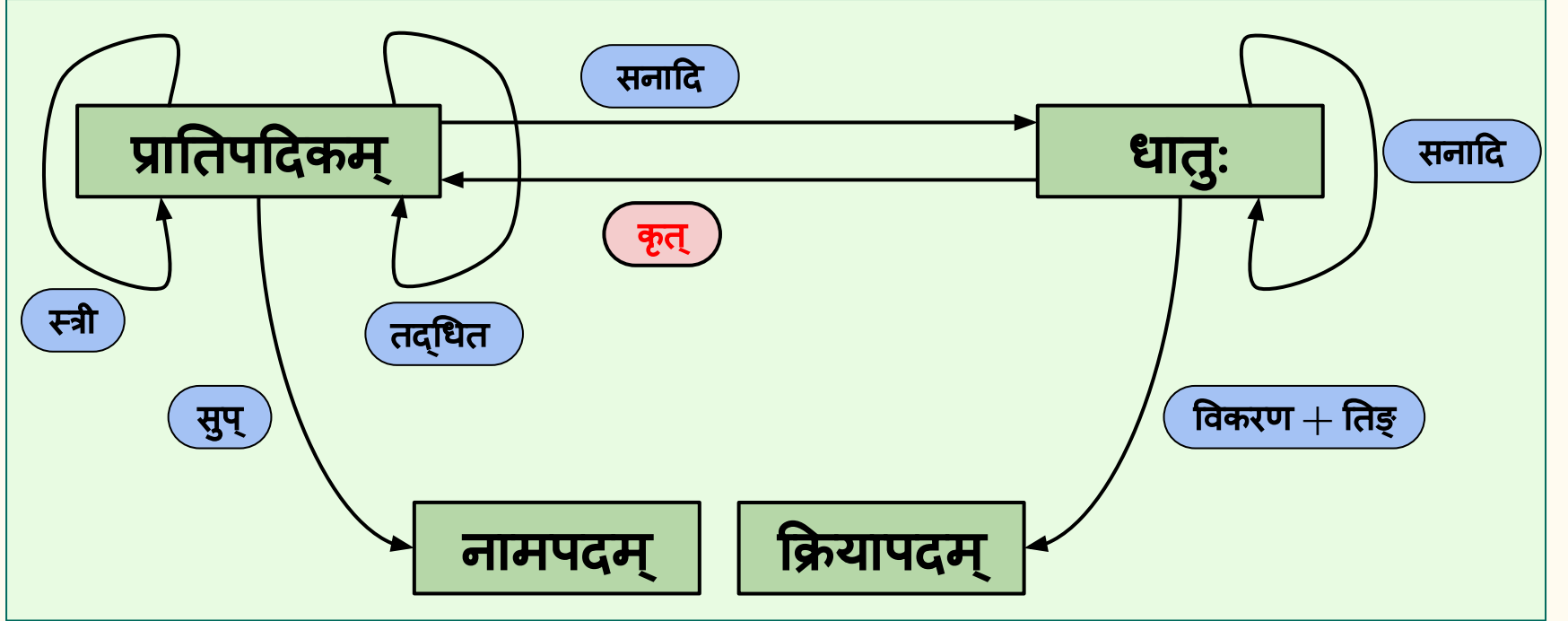
- वाक्यम् = पदसमूहः ।
- प्रकृतिः + प्रत्ययः = पदम् ।
- प्रकृतिः द्वेधा - प्रातिपदिकम्, धातुः ।
- पदम् द्वेधा - नामपदम्, क्रियापदम् ।
- प्रातिपदिकम् + सुप्-प्रत्ययः = (नाम)पदम् । धातुः + तिङ्-प्रत्ययः = (क्रिया)पदम् ।

पदम् वा नामपदम् (= सुप्-प्रत्ययान्तम्) भवति, वा क्रियापदम् (= तिङ्-प्रत्ययान्तम्) भवति ।

प्रकृतिः वा प्रातिपदिकम् भवति, वा धातुः भवति ।

प्रत्ययानां तु सप्त प्रकाराः सन्ति - सनादि, विकरण, कृत्, तिङ्, सुप्, स्त्री, तद्धित ।

प्रत्ययभेदाः

किम् नाम कृत्-प्रत्ययाः?

- (1) ये प्रत्ययाः **धातुभ्यः** आगच्छन्ति ,
- (2) येषां योजनेन **प्रातिपदिकस्य** निर्माणं भवति -
- ते **कृत्-प्रत्ययाः** ।

यथा - गम् (धातुः) + क्त → गत (प्रातिपदिकम्) ।

धातुः + कृत्-प्रत्ययः = कृदन्तम् (= प्रातिपदिकम्) ।

कृदन्तम् + सुप्-प्रत्ययः = पदम् (= नामपदम्) ।

कृत्-प्रत्ययाः - कानिचन उदाहरणानि

क्त	केलीमर्	ण्वुल्	तुमुन्	इनि
ण्यत्	घुरच्	घिनुण्	यत्	क्तवतु
अनीयर्	क्त्वा	क्विन्	क्वसु	तृच्
इष्णुच्	शतृ	निजिङ्	उकञ्	ल्यप्
तव्यत्	षाकन्	ड	ल्युट्	...

आहत्य ~150 कृत्-प्रत्ययाः सन्ति ।

कृत्-प्रत्ययविधानम्

सर्वे कृत्-प्रत्ययाः सर्वेभ्यः धातुभ्यः सर्वासु अवस्थासु वा न विधीयन्ते ।

- केचन कृत्-प्रत्ययाः सर्वेभ्यः धातुभ्यः विधीयन्ते, केचन केवलं विशिष्टेभ्यः धातुभ्यः विधीयन्ते ।
- केचन कृत्-प्रत्ययाः केवलं वेदेषु दृश्यन्ते । केचन लोकेषु अपि प्रयुज्यन्ते ।
- केचन कृत्-प्रत्ययाः केवलं कर्मणि प्रयोगे भवितुम् अर्हन्ति । केचन अन्ये केवलं कर्तरि प्रयोगे भवितुम् अर्हन्ति ।
- ...

कृत्-प्रत्ययविश्लेषणम् (1) - अनुबन्धाः

कृत्-प्रत्ययस्य केषाञ्चन वर्णानां प्रयोगसमये **लोपः** भवति । एते वर्णाः **अनुबन्धाः** इति उच्यन्ते ।

- **अन्तिमव्यञ्जनम्**
 - अनीयर् इत्यत्र रेफः । शानच् इत्यत्र चकारः । ण्वुल् इत्यत्र लकारः ।
- **आदौ स्थितः कवर्गीय/चवर्गीय/टवर्गीयवर्णः, लकारः, शकारः, षकारः ।**
 - क्त्वा इत्यत्र ककारः । षाकन् इत्यत्र षकारः । ण्वि इत्यत्र णकारः ।
- **अनुनासिकः स्वरः**
 - क्तवत्तुँ इत्यत्र उँकारः । शत्तुँ इत्यत्र ऋँकारः । मर्निन् इत्यत्र ईँकारः ।

अनुबन्धाः - उदाहरणानि

- शानच् इत्यत्र चकार-शकारौ अनुबन्धौ ।
- कमुँल् इत्यत्र लकार-ककार-ऊँकाराः अनुबन्धाः ।
- इवनिँप् इत्यत्र पकार-डकार-ईँकाराः अनुबन्धाः ।
- खिष्णुच् इत्यत्र चकारखकारौ अनुबन्धौ ।
- रु इत्यत्र कोऽपि अनुबन्धः नास्ति ।

कृत्-प्रत्ययविश्लेषणम् (2) - अनुबन्धलोपात् परम् आदेशः

केषाञ्चन प्रत्ययानाम् अनुबन्धलोपात् परम् कश्चन आदेशः भवति ।

- यु → अन
 - ल्युट् इत्यत्र लकारटकारौ अनुबन्धौ । अतः "यु" इति अवशिष्यते । तस्य "अन" आदेशः भवति ।
 - गम् + ल्युट् → गम् + यु → गम् + अन → गमन ।
- वु → अक
 - ण्वुल् इत्यत्र लकारणकारौ अनुबन्धौ । अतः "वु" इति अवशिष्यते । तस्य "अक" आदेशः भवति ।
 - गै + ण्वुल् → गै + वु → गै + अक → गायक ।
- वि → x
 - क्विप् इत्यत्र पकारककारौ अनुबन्धौ । अतः "वि" इति अवशिष्यते । तस्य सम्पूर्णः लोपः भवति ।
 - दिश् + क्विप् → दिश् + वि → दिश् ।

कृत्-प्रत्ययप्रयोगः (1) - गणविकरणम्

- येषु कृत्-प्रत्ययेषु "श"कारः अनुबन्धः अस्ति, ते कृत्-प्रत्ययाः सर्वदा गणविकरणेन सह आगच्छन्ति ।
 - शतृ-प्रत्ययः = शकारः अनुबन्धः अस्ति ।
 - नृत् + शतृ → नृत् + य + शतृ → नृत्यत् ।
 - ज्ञा + शतृ → ज्ञा + न + शतृ → जानत् ।
- येषु कृत्-प्रत्ययेषु "श"कारः अनुबन्धः नास्ति, ते कृत्-प्रत्ययाः गणविकरणम् विना आगच्छन्ति ।
 - क्त-प्रत्ययः = शकारः अनुबन्धः नास्ति ।
 - नृत् + क्त → नृत् ।
 - ज्ञा + क्त → ज्ञात् ।

कृत्-प्रत्ययप्रयोगः (२) - इट्त्वम्

- कृत्-प्रत्ययाः द्वेधा सन्ति - सेट् / अनिट् ।
 - सेट्-कृत्-प्रत्ययाः (आहत्य १७) - क्त, क्तवतु, क्त्वा, तुमुन्, तव्य, तव्यत्, तृच् , तृन्
 - अन्ये ९ प्रत्ययाः केवलं वेदेषु दृश्यन्ते - तवै, तवैन, तोसुन्, त्वन्, तवेङ्, कसे, से, सेन्, क्वसु
 - अनिट्-कृत्-प्रत्ययाः = अन्ये सर्वे ।
- धातवः त्रिविधा सन्ति - सेट् / अनिट् / वेट् ।

पठ व्यक्तायां वाचि , भ्वादि , सकर्मकः , सेट् , परस्मैपदी

गम्लृ गतौ , भ्वादि , सकर्मक , अनिट् , परस्मैपदी

मुह् वैचित्ये , दिवादि , अकर्मक , वेट् , परस्मैपदी

इट्त्वस्य फलम्

- सेट्-धातोः यदि सेट्-प्रत्ययः भवति, तर्हि धातु-प्रत्यययोः मध्ये कश्चन इकारः आगच्छति । अयम् **इडागमः** नाम्ना ज्ञायते ।
 - पठ् (सेट् धातुः) + तव्यत् (सेट् प्रत्ययः) → पठ् + **इ** + तव्यत् → पठितव्य ।
- यदि धातुः अनिट् अस्ति, अथवा प्रत्ययः अनिट् अस्ति, तर्हि इडागमः न भवति ।
 - पठ् (सेट् धातुः) + अनीयर् (अनिट् प्रत्ययः) → पठनीय ।
 - गम् (अनिट्-धातुः) + तव्यत् (सेट् प्रत्ययः) → गन्तव्य ।
- वेट्-धातोः इडागमः विकल्पेन भवति । (वा + इट् = वेट् ।)

इडागमनिर्णयः - कोष्ठकम्

	सेट्-धातुः	अनिट्-धातुः	वेट्-धातुः
सेट्-प्रत्ययः			विकल्पेन
अनिट्-प्रत्ययः			

कृदन्तानां प्रयोजनानि

नाम

पाचकः ओदनम् अपचत् वा ? [ण्वुल्-प्रत्ययः]

किं त्वं मार्जनम् अकुरुः? [ल्युट्-प्रत्ययः]

विशेषणम्

गच्छन्तं रामम् अहं पश्यामि । [शतृ-प्रत्ययः]

पानीयम् दुग्धं अहम् अपिबम् । [अनीयर्-प्रत्ययः]

अव्ययम्

पाठं पठित्वा सः क्रीडति । [क्त्वा-प्रत्ययः]

युद्धं जेतुम् शस्त्राणि नयामि । [तुमुन्-प्रत्ययः]

क्रिया

रामः वनं गतवान् । [क्तवतु-प्रत्ययः]

मया पाठः पठितव्यः । [तव्यत्-प्रत्ययः]

कृत्-प्रत्ययाः - अस्मिन् वर्गे किं पठामः ?

संस्कृतभाषायां ये प्रत्ययाः प्रामुख्येन उपयुक्ताः दृश्यन्ते, ते सर्वे अद्य विस्तारेण पठिष्यन्ते ।

ण्वुल्	तृच्	तव्यत्	अनीयर्
क्त्वा	ल्यप्	तुमुन्	ल्युट्
क्तवतु	क्त	शतृ	शानच्

अन्यान् अपि कांश्चन प्रत्ययान् सङ्क्षेपेण पश्यामः ।

(1) ण्वुल्

- क्रियायाः कर्ता अस्मिन् अर्थे सर्वेभ्यः धातुभ्यः ण्वुल्-प्रत्ययः विधीयते ।
- णकारलकारौ अनुबन्धौ । "वु" इति अवशिष्यते । तस्य अक इत्यादेशः भवति ।
- रूपनिर्मितेः सामान्यनियमः - धातोः णिच्-प्रत्ययान्तं रूपं कृत्वा "यति / यते" इत्यस्य स्थाने "क" इति स्थापयतु ।
 - लिख् → लेखयति / लेखयते → लेखक । लिखति सः लेखकः ।
- स्त्रीलिङ्गे - पुँल्लिङ्गरूपं कृत्वा अक इत्यस्य स्थाने इका इति स्थापयित्वा रूपं सिद्ध्यति ।
 - लेख् अक → लेख् इका → लेखिका । लिखति सा लेखिका ।

ण्वुल्-प्रत्ययः - उदाहरणानि

चल् + ण्वुल् → चालक (चालकः / चालिका)	नी + ण्वुल् → नायक (नायकः / नायिका)
ज्ञा + ण्वुल् → ज्ञापक (ज्ञापकः / ज्ञापिका)	लिख् + ण्वुल् → लेखक (लेखकः / लेखिका)
ब्रू + ण्वुल् → वाचक (वाचकः / वाचिका)	कृ + ण्वुल् → कारक (कारकः / कारिका)
दृश् + ण्वुल् → दर्शक (दर्शकः / दर्शिका)	नृत् + ण्वुल् → नर्तक (नर्तकः / नर्तिका)
तृ + ण्वुल् → तारक (तारकः / तारिका)	श्रु + ण्वुल् → श्रावक (श्रावकः / श्राविका)
पठ् + ण्वुल् → पाठक (पाठकः / पाठिका)	(अपवादः) दा + ण्वुल् → दायक (दायकः / दायिका)
छिद् + ण्वुल् → छेदक (छेदकः / छेदिका)	(अपवादः) गै + ण्वुल् → गायक (गायकः / गायिका)

(2) तृच्

- क्रियायाः कर्ता अस्मिन् अर्थे सर्वेभ्यः धातुभ्यः तृच्-प्रत्ययः भवति । चकारः अत्र अनुबन्धः ।
- अयम् सेट्-प्रत्ययः ।
 - सेट्-धातुषु इडागमः । पठ् + तृच् → पठ् + इ + तृच् → पठितृ ।
 - अनिट्-धातुषु इडागमः न । दा + तृच् → दातृ ।
- रूपनिर्मितेः सामान्यनियमः - धातोः तुमुन्-प्रत्ययान्तरूपं कृत्वा "उम्" इत्यस्य स्थाने "ऋ" इति स्थापयतु ।
 - लिख् → लेखितुम् → लेखित्उम् → लेखित्ऋ → लेखितृ । लिखति सः लेखिता ।
- स्त्रीलिङ्गे - पुँल्लिङ्गरूपं कृत्वा ऋ-इत्यस्य स्थाने री-इति स्थापयतु ।
 - लिख् → लेखितृ → लेखित्ऋ → लेखित्री → लेखित्री । लिखति सा लेखित्री ।
- तृच्-प्रत्ययान्तशब्दाः पुँल्लिङ्गे कर्तृ-शब्दवत्, स्त्रीलिङ्गे नदी-शब्दवत्, नपुंसकलिङ्गे धातृ-शब्दवत् चलन्ति ।

तृच्-प्रत्ययः - उदाहरणानि

नी + तृच् → नेतृ (नेता / नेत्री)	कृ + तृच् → कर्तृ (कर्ता / कर्त्री)
क्रुश् + तृच् → क्रोष्टृ (क्रोष्टा / क्रोष्ट्री)	दा + तृच् → दातृ (दाता / दात्री)
क्षिप् + तृच् → क्षेप्तृ (क्षेप्ता / क्षेप्त्री)	क्रुध् + तृच् → क्रोद्धृ (क्रोद्धा, क्रोद्धी)
हृ + तृच् → हर्तृ (हर्ता / हर्त्री)	कथ् + तृच् → कथयितृ (कथयिता / कथयित्री)
त्रै + तृच् → त्रातृ (त्राता / त्रात्री)	गै + तृच् → गातृ (गाता / गात्री)
हन् + तृच् → हन्तृ (हन्ता / हन्त्री)	लभ् + तृच् → लब्धृ (लब्धा / लब्धी)
ब्रू + तृच् → वक्तृ (वक्ता / वक्त्री)	गम् + तृच् → गन्तृ (गन्ता / गन्त्री)

(3) तव्यत् , (4) अनीयर्

- विधिं दर्शयितुम् सर्वेभ्यः धातुभ्यः कर्मणि / भावे प्रयोगे कर्मपदस्य विशेषणम् / क्रियायाः भावः अस्मिन् अर्थे तव्यत्-अनीयर्-प्रत्ययौ भवतः ।
 - रामः पाठं पठतु = रामेण पाठः पठ्यताम् = रामेण पाठः पठितव्यः / रामेण पाठः पठनीयः ।
 - साधुः तपेत् = साधुना तप्येत = साधुना तप्तव्यम् / साधुना तपनीयम् ।
- तव्यत्-प्रत्ययः सेट् । अनीयर्-प्रत्ययः अनिट् ।
 - सेट्-धातुः - पठ् + तव्यत् → पठितव्य । पठ् + अनीयर् → पठनीय ।
 - अनिट्-धातुः - हृ + तव्यत् → हर्तव्य । हृ + अनीयर् → हरणीय ।
- एते शब्दाः पुँल्लिङ्गे राम-शब्दवत्, स्त्रीलिङ्गे रमा-शब्दवत्, नपुँसकलिङ्गे फल-शब्दवत् चलन्ति ।

तव्यत्-प्रत्ययः - रूपसिद्धिः

- धातोः तुमुन्-प्रत्ययान्तरूपं कृत्वा "उम्" इत्यस्य स्थाने "अव्य" इति स्थापयतु ।
 - लिख् → लेखितुम् → लेखित्उम् → लेखित्अव्य → लेखितव्य ।
 - रूपाणि- लेखितव्यः / लेखितव्या / लेखितव्यम् ।

नी + तव्यत् → नेतव्य	त्रै + तव्यत् → त्रातव्य	कृ + तव्यत् → कर्तव्य
क्रुश् + तव्यत् → क्रोष्टव्य	हन् + तव्यत् → हन्तव्य	दा + तव्यत् → दातव्य
क्षिप् + तव्यत् → क्षेप्तव्य	ब्रू + तव्यत् → वक्तव्य	क्रुध् + तव्यत् → क्रोद्धव्य
हृ + तव्यत् → हर्तव्य	लभ् + तव्यत् → लब्धव्य	कथ् + तव्यत् → कथयितव्य

अनीयर् प्रत्ययः - रूपसिद्धिः

- धातौ गुणादेशं कृत्वा अनन्तरम् "अनीय" इति योजयतु ।

गुणादेशः	
अन्तिमवर्णः	उपधावर्णः
इ / ई → ए	इ → ए
उ / ऊ → ओ	उ → ओ
ऋ / ॠ → अर्	ऋ → अर्

नी + अनीयर्
→ ने + अनीय
→ नयनीय

भू + अनीयर्
→ भो + अनीय
→ भवनीय

कृ + अनीयर्
→ कर् + अनीय
→ करणीय

लिख् + अनीयर्
→ लेख् + अनीय
→ लेखनीय

तव्यत् / अनीयर् - उदाहरणानि

- कृष्णेन फलं खादितव्यम् / खादनीयम् ।
- अहम् पठितव्यां / पठनीयां पुस्तिकां नयामि ।
 - पुस्तिका पठनीया । ताम् अहम् नयामि ।
- धर्तव्यायाः / धरणीयायाः मालायाः सुगन्धेन भ्रमराः आगच्छन्ति ।
 - माला धर्तव्या । तस्याः सुगन्धेन भ्रमराः आगच्छन्ति ।
- दातव्यस्य / दानीयस्य धनस्य गणना मास्तु ।
 - धनम् दातव्यम् । तस्य गणना मास्तु ।
- गन्तव्ये / गमनीये स्थले किं किं वर्तते ?
 - स्थलं गमनीयम् । तत्र किं किं वर्तते?

(5) क्त्वा , (6) ल्यप्

- यत्र द्वयोः क्रिययोः कर्ता समानः अस्ति, तत्र या क्रिया प्रथमं भवति, तां दर्शयितुम् **अनुपसर्गेभ्यः** **धातुभ्यः क्त्वा-प्रत्ययः** भवति, **उपसर्गेभ्यः धातुभ्यः** च **ल्यप्-प्रत्ययः** भवति ।
 - रामः वनं गच्छति , (अनन्तरम्) रामः जलं पिबति । → रामः वनं **गत्वा** जलं पिबति ।
 - कृष्णः प्रणमति , (अनन्तरम्) कृष्णः उपविशति । → कृष्णः **प्रणम्य** उपविशति ।
- ज्ञातव्यम् - यत्र द्वयोः क्रिययोः कर्तारौ समानौ **न स्तः**, तत्र एतयोः प्रयोगः **न भवति** ।
 - यथा - रामः गच्छति, (अनन्तरम्) अहं गच्छामि । → रामः **गत्वा** अहं गच्छामि ।
- क्त्वा प्रत्ययः **इट्** अस्ति । ल्यप् प्रत्ययः **अनिट्** अस्ति ।
 - यथा - पठ् → पठित्वा , प्रपठ्य ।
- क्त्वा-प्रत्ययान्तशब्दाः ल्यप्-प्रत्ययान्तशब्दाः च **अव्ययानि** सन्ति ।
 - यथा - रामः पठित्वा गच्छति । बालिके पठित्वा गच्छतः । वयं प्रपठ्य गच्छामः ।

(7) तुमुन्

- यत्र एका क्रिया **भविष्यत्काले** भविष्यति, तदर्थम् च द्वितीया क्रिया भवति, तत्र **भविष्यत्कालवाचिनीं क्रियां दर्शयितुम् तुमुन्-प्रत्ययस्य प्रयोगः** भवति ।
 - रामः पठिष्यति , (तदर्थम्) रामः शालां गच्छति → रामः **पठितुम्** शालां गच्छति ।
- तुमुन्-प्रत्ययस्य प्रयोगे **प्रथमा क्रिया सदा भविष्यत्काले** एव भवति । द्वितीया क्रिया तु कस्मिन्नपि काले भवितुम् अर्हति ।
 - कृष्णः कंसं हनिष्यति , (तदर्थम्) कृष्णः मथुरां गतवान् → कृष्णः कंसं **हन्तुं** मथुरां गतवान् ।
 - सीता फलं क्रेष्यति , (तदर्थम्) सीता विपणिं गमिष्यति → सीता फलं **क्रेतुम्** विपणिं गमिष्यति ।
- तुमुन्-प्रत्ययस्य प्रयोगे द्वयोः क्रिययोः कर्तारौ भिन्नौ अपि भवितुम् अर्हतः ।
 - रामः पठिष्यति , (तदर्थम्) कृष्णः रामाय पुस्तकं ददाति → कृष्णः रामाय **पठितुं** पुस्तकं ददाति ।
- तुमुन् प्रत्ययः इट् अस्ति । यथा - पठ् → पठितुम् ।
- तुमुन्-प्रत्ययान्तशब्दाः अव्ययानि सन्ति ।
 - यथा - रामः पठितुं गच्छति । बालिके पठितुं गच्छतः । वयं पठितुं गच्छामः ।

(8) ल्युट्

- क्रियायाः भावम् दर्शयितुम् सर्वेभ्यः धातुभ्यः ल्युट् प्रत्ययः भवति ।
- "ल्युट्" इत्यत्र लकारटकारौ अनुबन्धौ, अतः लुप्येते । शेषः यः "यु" , तस्य अन आदेशः भवति ।
- रूपनिर्मितेः सामान्यनियमः - धातौ गुणादेशं कृत्वा अनन्तरम् "अन" इति योजयतु ।
 - नी + ल्युट् → नी + अन → ने + अन → नयन
 - भू + ल्युट् → भू + अन → भो + अन → भवन
 - कृ + ल्युट् → कृ + अन → कर् + अन → करण
 - लिख् + ल्युट् → लिख् + अन → लेख् + अन → लेखन
- ल्युट्-प्रत्ययान्तशब्दाः सदा नपुंसकलिङ्गे एव भवन्ति । यथा - नयनम् , भवनम्, करणम्, लेखनम् ।
- ल्युट्-प्रत्ययान्तशब्देन सह कृ-धातोः योजनं कृत्वा प्रायः क्रियां दर्शयितुम् शक्यते ।
 - रामः लिखति = रामः लेखनं करोति । कृष्णः शृणोति = कृष्णः श्रवणम् करोति ।

(9) क्तवतुँ

- कर्तुः विशेषणम् अस्मिन् अर्थे भूतकालं दर्शयितुम् सर्वेभ्यः धातुभ्यः क्तवतु-प्रत्ययः भवति ।
 - रामः वनम् अगच्छत् = रामः वनम् गतवान् ।
 - कृष्णः शिवम् अवन्दत = कृष्णः शिवम् वन्दितवान् ।
- अयम् सेट्-प्रत्ययः । पठ् + क्तवतु → पठितवत् ।
- एते शब्दाः पुँलिङ्गे भगवत्-शब्दवत्, स्त्रीलिङ्गे नदीशब्दवत्, नपुँसकलिङ्गे जगत्-शब्दवत् चलन्ति ।
 - स्त्रीलिङ्गरूपम् प्राप्तुम् प्रथमं पुँलिङ्गरूपम् कृत्वा "त्" इत्यस्य स्थाने "ती" इति स्थापयतु।
 - यथा - पठितवती , ज्ञातवती, कथितवती ।
- क्तवतु-प्रत्ययान्तशब्दस्य प्रयोगः "क्रियां" दर्शयितुमपि भवति, कर्तृपदस्य विशेषणरूपेण अपि भवति ।

क्तवतुँ - उदाहरणानि

- शिष्यः पाठं पठितवान् ।
- वृक्षात् फलं पतितवत् ।
- सीता रामेण सह वनं गतवती ।
- कृष्णः कंसं हतवान् ।

- कंसं हतवन्तं कृष्णं प्रणमामि ।
 - कृष्णः कंसं हतवान् । तं कृष्णं प्रणमामि ।
- याचितवते भिक्षुकाय सः धनं अयच्छत् ।
 - भिक्षुकः याचितवान् । तस्मै सः धनं अयच्छत् ।
- हसितवतः साधोः फलं स्वीकरोतु ।
 - साधुः हसितवान् । तस्मात् फलं स्वीकरोतु ।
- गृहं गतवत्याः बालिकायाः नाम किम् ?
 - बालिका गृहं गतवती । तस्याः नाम किम् ?

(10) क्त

- **कर्मणः विशेषणम्** अस्मिन् अर्थे **भूतकालं** दर्शयितुम् **सर्वेभ्यः धातुभ्यः कर्मणि / भावे प्रयोगे क्त-प्रत्ययः** भवति ।
 - रामेण पाठः **अपठ्यत** = रामेण पाठः **पठितः** ।
- अयम् **सेट्-प्रत्ययः** ।
 - पठ् + क्त → पठित ।
 - हृ + क्त → हृत ।
- रूपनिर्मितेः सामान्यनियमः - धातोः क्तवतु-प्रत्ययान्तरूपं कृत्वा अन्तिमम् "वत्"-शब्दं निष्कासयतु ।
- एते शब्दाः **पुँल्लिङ्गे** राम-शब्दवत्, **स्त्रीलिङ्गे** माला-शब्दवत्, **नपुंसकलिङ्गे** फल-शब्दवत् चलन्ति ।
 - **स्त्रीलिङ्गरूपम्** प्राप्तुम् प्रथमं पुँल्लिङ्गरूपम् कृत्वा "त" इत्यस्य स्थाने "ता" इति स्थापयतु। यथा - पठिता , ज्ञाता, कथिता ।
- क्त-प्रत्ययान्तशब्दस्य प्रयोगः "क्रियां" दर्शयितुम् अपि भवति, कर्मपदस्य विशेषणरूपेण अपि भवति ।

क्त - उदाहरणानि

- शिष्येण पाठः पठितः ।
- फलेन वृक्षात् पतितम् ।
- रामेण सह सीतया वनं गतम् ।
- कृष्णेन कंसः हतः ।

- कालिदासेन लिखितं काव्यम् अहम् पठामि ।
 - कालिदासेन काव्यम् लिखितम् । तत् अहम् पठामि ।
- आचार्येण पाठितात् पाठात् प्रश्नं पृच्छतु ।
 - आचार्येण पाठः पाठितः । तस्मात् प्रश्नं पृच्छतु ।
- रमया दृष्टायाः नद्याः नाम किम्?
 - रमया नदी दृष्टा । तस्याः नाम किम्?
- कृष्णेन उक्तायाम् गीतायाम् जीवनस्य सारः दृश्यते ।
 - कृष्णेन गीता उक्ता । तस्यां जीवनस्य सारः दृश्यते ।

(11) [कर्तरि] क्त

- कर्तुः विशेषणम् अस्मिन् अर्थे भूतकालं दर्शयितुम् अकर्मकेभ्यः धातुभ्यः कर्तरि प्रयोगे क्त-प्रत्ययः भवति ।
 - वृक्षात् फलम् अपतत् = वृक्षात् फलं पतितम् ।
 - यानम् आकाशे अडयत् = यानम् आकाशे डयितम् ।
 - तेषां शक्तिः अवर्धत् = तेषां शक्तिः वृद्धा ।
- कर्तुः विशेषणम् अस्मिन् अर्थे भूतकालं दर्शयितुम् गत्यर्थकेभ्यः सकर्मकेभ्यः धातुभ्यः कर्तरि प्रयोगे क्त-प्रत्ययः भवति ।
 - रामः वनम् गतवान् = रामः वनम् गतः ।
 - सीता शालां अधावत् = सीता शालां धाविता ।
 - मूषकौ रोधं अप्लवेताम् = मूषकौ रोधं प्लुतौ ।

(12) शतृ

- कर्तुः विशेषणम् अस्मिन् अर्थे वर्तमानकालं दर्शयितुम् परस्मैपदिभ्यः धातुभ्यः शतृ-प्रत्ययः भवति ।
 - रामः पठति = रामः पठन् अस्ति ।
- रूपनिर्मितेः सामान्यनियमः - धातोः लट्-लकारस्य प्रथमपुरुष-बहुवचनस्य रूपं कृत्वा "न्ति / ति" इत्यस्य स्थाने "त्" इति स्थापयतु ।

पठ् → पठन्ति → पठत् । दा → ददति → ददत् ।

- पुँल्लिङ्गे "गच्छत्" शब्दवत् रूपाणि भवन्ति । यथा - पठन्, पठन्तौ, पठन्तः ।
 - अपवादः - तृतीयगणस्य धातूनां शत्रन्तरूपाणि पुँल्लिङ्गे मरुत्-शब्दवत् चलन्ति ।
यथा - ददत्, ददतौ, ददतः ।
- नपुंसकलिङ्गे "जगत्" शब्दवत् रूपाणि भवन्ति । यथा - पठत्, पठती पठन्ति ।

शतृ - स्त्रीलिङ्गरूपाणि

- प्रथमगणस्य / चतुर्थगणस्य / दशमगणस्य धातवः -
 - पुँल्लिङ्गस्य रूपं कृत्वा त् इत्यस्य स्थाने न्ती इति स्थापयतु ।
 - पठत् → पठन्ती । नृत्यत् → नृत्यन्ती । चोरयत् → चोरयन्ती ।
- षष्ठगणस्य धातवः / द्वितीयगणस्य "आ"कारान्ताः धातवः -
 - पुँल्लिङ्गस्य रूपं कृत्वा त् इत्यस्य स्थाने न्ती/ती इति स्थापयतु ।
 - लिखत् → लिखन्ती / लिखती । यात् → यान्ती / याती
- अन्ये धातवः
 - पुँल्लिङ्गस्य रूपं कृत्वा त् इत्यस्य स्थाने ती इति स्थापयतु ।
 - कुर्वत् → कुर्वती । शृण्वत् → शृण्वती । जानत् → जानती ।
- एते सर्वे शब्दाः नदीशब्दवत् चलन्ति । यथा - पठन्ती, पठन्त्यौ, पठन्त्यः ।

शतृ - उदाहरणानि

- गच्छन् रामः फलम् क्रीणाति ।
- बिभ्यतम् चौरम् द्वारपालः ताडयति ।
- हसन्त्या बालिकया सह को वदति ?
- गीतां वदते कृष्णाय नमः ।
- वहन्त्याः नद्याः मत्स्याः प्रवन्ति ।
- याताम् साधूनाम् दर्शनं प्राप्नुमः ।
- पततोः वृक्षयोः पर्णानि न सन्ति ।

(13) शानच्

- कर्तुः विशेषणम् अस्मिन् अर्थे वर्तमानकालं दर्शयितुम् आत्मनेपदिभ्यः धातुभ्यः शानच्-प्रत्ययः भवति ।
 - वृक्षः वर्धते = वृक्षः वर्धमानः अस्ति ।
- रूपनिर्मितेः सामान्यनियमः - धातोः लट्-लकारस्य प्रथमपुरुष-द्विवचनस्य रूपं कृत्वा -
 - "एते" इत्यस्य स्थाने "मान" इति स्थापयतु ।
 - "आते" / ईते इत्यस्य स्थाने "आन" इति स्थापयतु ।

वन्द् → वन्देते → वन्द्एते → वन्दमान ।

शी → शयाते → शय्आते → शय्आन → शयान ।

- प्रथम-चतुर्थ-षष्ठ-दशम-गणस्य धातूनां शानच्-प्रत्ययान्तरूपाणि "मान" इत्यन्तानि सन्ति ।
- अन्येषां गणानां धातूनां शानच्-प्रत्ययान्तरूपाणि "आन" इत्यन्तानि सन्ति ।
- एते शब्दाः पुँल्लिङ्गे राम-शब्दवत्, स्त्रीलिङ्गे रमा-शब्दवत्, नपुँसकलिङ्गे फल-शब्दवत् चलन्ति ।

शानच् - उदाहरणानि

- भाषमाणः कृष्णः गीतां कथयति ।
- शयानं रामं माता पश्यति ।
- सेवमानेन शिष्येण आशीषः प्राप्ताः ।
- नृत्यं कुर्वाणाय शिवाय नमः ।
- जानानेभ्यः आचार्येभ्यः ज्ञानं स्वीकरोमि ।
- कृष्णं सखायम् मन्वानस्य नित्यं जयः ।
- वर्धमाने वृक्षे पुष्पाणि प्रफुल्लितानि ।

(14) स्य + शतृ (15) स्य + शानच्

- कर्तुः विशेषणम् अस्मिन् अर्थे भविष्यत्कालं दर्शयितुम् परस्मैपदिभ्यः धातुभ्यः "स्य + शतृ" तथा आत्मनेपदिभ्यः धातुभ्यः "स्य + शानच्" प्रत्ययः भवति ।
 - रामः पठिष्यति = रामः पठिष्यन् अस्ति ।
 - रामः वन्दिष्यते = रामः वन्दिष्यमाणः अस्ति ।
- रूपनिर्मितेः सामान्यनियमः - धातोः लृट्-लकारस्य प्रथमपुरुष-एकवचनस्य रूपं कृत्वा "ति" इत्यस्य स्थाने "त्" तथा "ते" इत्यस्य स्थाने "मान" इति स्थापयतु ।
 - पठ् → पठिष्यति → पठिष्यत् । लभ् → लप्स्यते → लप्स्यमानः ।
- एतेषां रूपाणि शतृ/शानच् प्रत्ययान्तशब्दवत् एव भवन्ति ।

स्य + शतृँ, स्य + शानच् - उदाहरणानि

- खगः आकाशे डयिष्यमाणः भविष्यति ।
- कंसम् हनिष्यन्तम् कृष्णम् अहं द्रक्ष्यामि ।
- कलियुगे भविष्यता कल्किना दुष्टाः मर्दयिष्यन्ते ।
- विजेष्यमाणाय विष्णवे नमः ।
- वर्धिष्यमाणात् अस्मात् वृक्षात् फलानि न चेतव्यानि ।
- वनं गमिष्यन्त्याः सीतायाः जनैः पूजा कृता ।
- विश्वरूपं ईक्षिष्यमाणे अर्जुने आरम्भे मोहः जातः ।

(16) यक् + शानच् (कर्मणिशानच्)

- कर्मणः विशेषणम् अस्मिन् अर्थे वर्तमानकालं दर्शयितुम् सर्वेभ्यः धातुभ्यः कर्मणि / भावे प्रयोगे यक् + शानच्-प्रत्ययः भवति ।
 - रामेण पाठः पठ्यते = रामेण पाठः पठ्यमानः अस्ति ।
- रूपनिर्मितेः सामान्यनियमः - धातोः कर्मणिप्रयोगस्य लट्-लकारस्य प्रथमपुरुष-एकवचनस्य रूपं कृत्वा "ते" इत्यस्य स्थाने "मान" इति स्थापयतु ।

पठ् → पठ्यते → पठ्यमान । कृ → क्रियते → क्रियमाण ।
- एते शब्दाः पुँल्लिङ्गे राम-शब्दवत्, स्त्रीलिङ्गे रमा-शब्दवत्, नपुँसकलिङ्गे फल-शब्दवत् चलन्ति ।

यक् + शानच् - उदाहरणानि

बालः पाठं पठति ।

= बालेन पाठः पठ्यते ।

= बालेन पाठः **पठ्यमानः** अस्ति ।

रामः यम् ग्रन्थं लिखति, तम् अहम् पठामि ।

= रामेण यः ग्रन्थः लिख्यते, तम् अहम् पठामि ।

= रामेण यः ग्रन्थः लिख्यमानः अस्ति, तम् अहम् पठामि ।

= रामेण **लिख्यमानं** ग्रन्थम् अहम् पठामि ।

सीता यत् फलं खादति तस्मिन् बीजाः न सन्ति ।

= सीतया यत् फलं खाद्यते तस्मिन् बीजाः न सन्ति ।

= सीतया यत् फलं खाद्यमानम् अस्ति तस्मिन् बीजाः न सन्ति ।

= सीतया **खाद्यमाने** फले बीजाः न सन्ति ।

वृक्षः वर्धते ।

= वृक्षेण वर्धयते ।

= वृक्षेण **वर्धमानम्** अस्ति ।

कृष्णः यां गीतां भाषते तस्यै नमः ।

= कृष्णेन या गीता भाष्यते तस्यै नमः ।

= कृष्णेन या गीता भाष्यमाणा अस्ति तस्यै नमः ।

= कृष्णेन **भाष्यमाणायै** गीतायै नमः ।

बालिका हसति ।

= बालिकया हस्यते ।

= बालिकया **हस्यमानम्** अस्ति ।

कृत्-प्रत्ययाः - उदाहरणसंक्षेपः - पच् (सकर्मक, अनिट्, उभयपदी)

ण्वुल्	पाचक	पाचकः पचति ।
तृच्	पक्तृ	पक्ता पचति ।
तव्यत्	पक्तव्य	मया रोटिका पक्तव्या ।
अनीयर्	पचनीय	मया पचनीयम् ।
क्त्वा	पक्त्वा	पक्त्वा खादामि ।
ल्यप्	अनुपच्य	अनुपच्य खादामि ।
तुमुँन्	पक्तुम्	पक्तुम् इच्छामि ।
ल्युट्	पचन	पचनं करोमि ।

क्तवत्तुँ	पक्ववत्	त्वं किं पक्ववान् ?
कर्मणि/भावे क्त	पक्व	त्वया किं पक्वम् ?
कर्तरि क्त	-	-
शतृँ	पचत्	सा पचन्ती अस्ति ।
शानच्	पचमान	सः पचमानः अस्ति ।
स्य + शतृँ	पक्ष्यत्	पक्ष्यन्तं द्रक्ष्यामि ।
स्य + शानच्	पक्ष्यमाण	पक्ष्यमाणं द्रक्ष्यामि ।
यक् + शानच्	पच्यमान	रोटिका पच्यमाना अस्ति ।

केचन अन्ये कृत्-प्रत्ययाः - संक्षेपः

प्रत्ययः	अर्थः	उदाहरणम्
यत्	कर्मणः विशेषणम् / क्रियायाः भावः	ज्ञा + यत् → ज्ञेय । मया वेदाः ज्ञेयाः ।
ण्यत्		नट् + ण्यत् → नाट्य । अहम् नाट्यं कृतवान् ।
घञ्	क्रियायाः भावः	त्यज् + घञ् → त्याग । अहं त्यागं करोमि ।
क्तिन्	क्रियायाः स्त्रीलिङ्गे भावः	स्था + क्तिन् → स्थिति । कथमस्ति स्थितिः?
णमुल्	"क्त्वा" प्रत्ययस्य अर्थे, पौनःपुन्ये	स्मृ + णमुल् → स्मारम् । स्मारम् स्मारम् प्रणमति ।
अण्	कर्त्रर्थे, कर्मणि उपपदे	कृ + अण् → कार । कुम्भकारं पश्यामि ।
अच्	कर्त्रर्थे	पच् + अच् → पच । यः पचति सः पचः ।

अभ्यासः

प्रश्नः - निम्नलिखितेषु गीताश्लोकेषु स्थितानां कृदन्तानां परिचयः दीयताम् ।

1. दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा । आचार्यम् उपसङ्गम्य राजा वचनम् अब्रवीत् ॥ [1.2]
2. अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः । अनिच्छन् अपि वाष्पेय बलादिव नियोजितः ॥ [3.36]
3. युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शान्तिमाप्नोति नैष्ठिकीम् । अयुक्तः कामकारेण फले सक्तो निबध्यते ॥ [5.12]
4. न मां दृष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यन्ते नराधमाः । माययापहतज्ञाना आसुरं भावमाश्रिताः ॥ [7.15]
5. उत्क्रामन्तं स्थितं वापि भुञ्जानं वा गुणान्वितम् । विमूढाः नानुपश्यन्ति पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः ॥ [15.10]

समर्पणम्

अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया ।
चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै पाणिनये नमः ॥

सर्वे भवन्तु सुखिनः
सर्वे सन्तु निरामयाः ।
सर्वे भद्राणि पश्यन्तु
मा कश्चित् दुःखभाक् भवेत् ॥

